

Merítés a KUT-ból VIII.

VÖRÖS GÉZA

(1897–1957)

festőművész emlékkiállítása

HAAS GALÉRIA, Budapest – 2004. október 16-tól november 13-ig

Párizs – 1931 – olaj, vászon – 60x73 cm

Szentendrei háztetők – 1929 – olaj, vászon – 73x100 cm

Egy „fészeklakó” festő megmentett világa

Önarckép műteremben
– 1927 – akvarell, tus, papír,
36,5x27,5 cm

A Merítés a KUT-ból kiállítás sorozat VIII. tárlata – ahogy megszokhattuk – a Képzőművészek Új Társasága (1924–1949) egyik törzstagjának művészetét mutatja be.

Vörös Géza festményei gyakori szereplői voltak a „progresszív” KUT és az UME, a Tamás Galéria, az Alkotás Művészház és a Fészek Klub kiállításainak.

A gazdasági fellendülés éveiben, amikor a művészetpártolás remekül működött, a festő a bohém művészek életét élte. Budapest pezsgő belvárosában ugyanazokat az útvonalakat járta be, amit mi is nap mint nap megteszünk, a talán nemsokára újjáéledő Andrassy úti Japán kávéház teraszán üldögélt, rajzolta művészbarátait (Barcsay, Berény, Egrý), a kor íróitól, színészeitől hangos Fészek Klubban töltötte estéit.

A Képzőművészeti Főiskolán mestereitől (Balló Ede, Pécsi Pilch Dezső, Réti István, Kernstok Károly) a festőmesterség teljes tárházát elsajátította, nyaranta a Szolnoki Művésztelepen és Nagybányán dolgozott, a 20-as évek végén, 30-as évek elején Szentendrén festett. De a legjelentősebb hatás mégis a festészet fővárosában, Párizsban érte, ahol Kees van Dongen, Foujita, Modigliani, Matisse műtermét látogatta. Korai munkáin éppen ezért fedezhető fel az École de Paris festőinek tudatosan alkalmazott könnyed, színes, érzéki stílusa¹. Noha kezdetől fogva szűkebb környezetéből merített témákat – főleg feleségéről, Annáról és sógornőjéről készült –, női portrékat és aktokat, önarcképeket, enteriőröket, csendéleteket, utcaképeket festett, a Párizsban eltöltött idő aztán véglegesen megerősítette törekvéseiben. Nagy példaképe Maurice Utrillo volt, Párizs utcáinak leghitelesebb festője, aki éppen Vörös Géza ott tartózkodásának évében állított ki, és nem egy alkotásán ismerjük fel a közvetlen ösztönzést. Például a *Montmartre*-ot ábrázoló 1927-es képén és a *Kávéház teraszán*, 1948. A franciás ízt számos napilap – Magyar Hírlap, Az Est, Pesti Napló, Esti Kurir, 8 órai Újság – műkritikusa kiemeli Vörös Géza említésekor. A művész majd minden népes kiál-

lításon részt vett, amelyet a KUT, az UME, a Munkácsy-céh, a Szinyei Társaság rendezett, s népszerűségének mi sem jobb bizonyítéka, mint az, hogy nagyobb csoportos kiállítások esetében is az újságírók szinte kivétel nélkül legalább néhány szóban elemezték műveit.

A KUT a korszak nagy jelentőségű művészeti szervezete volt, alapító vezetőségi tagjai Csók István, Rippl-Rónai József, Vaszary János (később Márffy Ödön is csatlakozott).² A kiállított anyagok kvalitását, haladó eszméit alapszabályában biztosította, miszerint a művészek kötelezően mindig csak friss festményeiket állíthatták ki, szigorú zsűrizés mellett. A KUT katalógusok így a művek datálásában is nagy segítséget nyújthatnak. A Társaság 1924-ben alakult, 1926-ban KUT, 1930-ban Új Szín címmel folyóiratot indított, amelynek szerkesztői Dénes Lajos, Rózsa Miklós és Gyöngyösi Nándor voltak. Rövid működésük alatt a KUT 11, az Új szín 3 számot jelentetett meg, s Rabinovszky Máriusz, Genthon István, Gerő Ödön, Fónagy Béla voltak a leggyakrabban publikáló írói.

A KUT társaság szervezésében jutott el Vörös Géza Nürnbergbe is, ahol az *Assisi Szent Ferenc prédikál a madaraknak* (1927) című művét meg is vásárolta a múzeum. A műnek több változatát ismerjük, amelyek közül kettőt itt is láthatunk. A KUT 1929-es kiállításán 226 művet mutattak be, s Kmetty, Berény, Perlrott mellett Vörös Géza is kitűnt műveivel. Kállai Miklós a Nemzeti Újságban meg is említi az *Aktot*³, amelynek változata 1997-ben a Blitz-Magángyűjtők Galériája kiállítása kapcsán az Új Művészet címlapjáról tekintett vissza, s most szintén szerepel a kiállításon *Akt műteremben* címmel.

Ebben az időszakban a Szentendrei Művésztelep, a kiállítások és a művésztársak barátsága alapvetően határozta meg Vörös Géza művészetét, pl.: Czimra Gyula, Hollós-Mattioni Eszter (aki naplójában meg is emlékezik róla), Jeges Ernő, Modok Mária, Miháltz Pál, Ónodi Béla.

Közülük került ki az a hat fiatal művész (Dománovszky Endre, Hollós-Mattioni Eszter, Kelemen Emil, Medveczky Jenő, Vadász Endre, Vörös Géza), akiknek Lázár Béla és Ernst Lajos 1929-ben az Ernst Múzeumban csoportkiállítást szerveztek. Valószínűleg ebből az anyagból való a kiállításon szereplő *Szentendrei háztetők*.

1930-ban az UME tárlatán szerepelt Vörös azzal a *Pi-*

1 Intejú Vörös Gézával, Esti Kis Újság, 1944. március 11.

2 Vaszary János: Beköszöntő, KUT folyóirat, I/1., 1926. március 28.

3 A KUT kiállítás, Magyar Hírlap, 1929. január 6.; Kállai Miklós: A KUT kiállítása, Nemzeti Újság, 1929. január 6.

Rajzok a Fészek – 1951

cassós csendélettel (eredeti címe Picasso könyv), amely a jelen tárlat egyik legkiemelkedőbb darabja és beilleszthető az ars poetikus sorozatba, amelybe a *Buddhás csendélet*, a *Csendélet Gauguin kalappal* (1940 k.) és a *Cahiers'd art* (1936) is tartozik. (Az utóbbi témája egy francia művészeti folyóirat.)

Vörös Géza számos esetben festett több változatot egy-egy beállításról, sorozatokban gondolkodott, vagy csak a sikeres képeket festette meg többször, ahogy a *Zöld kalap* és a *Félakt fátyollal* című festmények esetében is. Mindkét mű szerepelt Lázár Béla Ernst Múzeumbeli újabb csoportkiállításán 1934-ben, amelyeknek feldolgozásai az álló formátumú finom női portré, a *Félakt* és a *Zöld kalapos nő portréja*.

Az 1934-es KUT kiállításon hét(!) képpel részt vevő Vörös nevét a napilapok kritikáiban⁴ Barcsay, Bene, Járitz nevei mellett olvashatjuk. Képeinek jellegét Modiglianihoz hasonlítják; a frissen nyíló Múterem Galéria a budapesti Kossuth Lajos utca 12-ben Czigány, Czóbel, Glatz mellett Vörös Gézát is bemutatta a nyitókiállításon.

A következő években Vörös életében a *Fészek*, F=Festők, É=Építészek, S=szobrászok, Z=zenészek, É=énekesek, K=komédiások,⁵ Klubja játszotta a legjelentősebb szerepet, napjait rajzolással, kártyázással töltötte, a kor jelentős festői, Csók, Kernstok, Rippl-Rónai, Vaszary voltak karikatúráinak modelljei. A híres *Fészek Bálókra* (pl.: 1936) meghívót, dekorációt készített, és egy (már nem létező) *Így festtek Ti* című szellemes freskót.

A Tamás Galéria és az Alkotás Művészház a korszak szakmailag legnívósabb kiállítóhelyei közé tartoztak, s Vörös Géza 1944-ben – politikailag nem éppen szerencsés időszakban – az Alkotásba kapott meghívást önálló tárlatra. Ez a kissé megkésett bemutató a művész legjelentősebb kiállítása volt, amelynek katalógusába Mihályfi Ernő – gyűjtő és műkritikus, Vörös Gézával Párizsban 1938-ban találkozott – írt előszót. Ebből való a

következő idézet: „Dermedt közöny és rettent némaság sivatagában, hogyan maradtak fásulatlanok a művészek? Hogy Berlinben, Párizsban, Rómában mit csinálnak, nem tudjuk, egyetlen hír sem érkezik róluk. De itt nálunk egyre nagyobb örömmel fedezzük fel, hogy festők és szobrászok műtermeiben sértetlenül él a megmentett világ. Él, lélegzik, fejlődik, teljesedik. A KUT kiállításán is lelkendeztünk tavaly ezen a csodán. S figyeljük a festőket, kutatjuk titkukat, s lessük, sikerül-e nekik: megőrizni, átmenteni Európát? A szellem szabadsága területeken kívüliséget élvez a festők műtermében. Koreszmék ellenséges áradatában itt meghúzódott a művészi szabadság, s ha ez megmarad, van remény az emberi szabadság feléledésére is.” Vörös valóban őrizte szabadságát, olyannyira, hogy sikerült megmenekülnie munkatáborokból, ahová a kiállítás megnyitása után pár nappal hurcolták el. A Pestszentlőrincen, Kőszegen és Gödöllőn töltött vigasztalan időt is rajzolásal enyhítette, erről tanúskodik a Zsidó Múzeumban őrzött három, akvarelleket, rajzokat tartalmazó vázlatfüzete.

Az ínséges idők ellenére nagy sikert hozott az Alkotásbeli kiállítás, riportot készített vele az *Esti Kis Újság*,⁶ a *Hétfő Reggelben* Halápy János írt kritikát,⁷ a kor kis-

Meghívó címlapja – 1939

⁴ KUT kiállítás kritikák 15 lapban jelentek meg.

⁵ *Fészek Emlékkönyv*, Budapest, 1962.

⁶ Vörös Géza kiállítása, *Esti Kis Újság*, 1944. március 11.

**AZ ALKOTÁS MŰVÉSZHÁZ
XXIX. KIÁLLÍTÁSÁNAK
KATALOGUSA**

VÖRÖS GÉZA
FESTŐMŰVÉSZ

37.

1944. MÁRCIUS 5. MÁRCIUS 15.

MIHÁLYFI ERNŐ ELŐSZAVÁVAL

ALKOTÁS MŰVÉSZHÁZ
IGAZGATÓ: BENDE JÁNOS. TEL. 424-123
BUDAPEST, VII., ERZSÉBET-KÖRÚT 19. I.

sé patetikusan modoros újságírói szellemében: „Nyolc-éves aszketikus munka eredményét mutatja be Vörös Géza az Alkotás Művészházban. A mindig szellemesen szórakoztató és festő, jókedvét főleg a geometrikus díszítőelemekben kereső művész ezúttal nem mások, hanem a maga gyönyörűségére dolgozott. Így sikerült azokat is meghódítania, akik a legfokozottabb igényeket támasztják a művészettel szemben. Ha Vörös Géza eddig vasárnapi hangulatokat festett, akkor most azt mondhatjuk, hogy itt a komoly munkával járó, komoly hétköznapi örömök nyerne kifejezést. Ezek a képek közel hívnak magukhoz és eddig elhallgatott vallomásokat tesznek. Ezekből a vallomásokból bontakozik ki Vörös Géza igazibb énje, a komoly, mesterségét hivatászerűen űző elsőrangú festő. A kiállítás a legelső művészeink sorában biztosít helyet Vörös Gézának.”

Az 1945 utáni idők nem kedveztek a „franciás könyvedségű, intim festmények”-nek, és Vörös Géza kénytelen volt a nagy országos seregszemléken nagyrészt munkásélet-tárgyú képeket kiállítani. Habár az Ernst Múzeum gazdájával együtt arisztokratikus nevét is elvesztette, és elkeresztelték Művészeti és Kereskedelmi Intézetnek (később több nevet is kapott), a Sport és Művészet kiállítás volt a „legnívósabb” programja, azért rendeztek néhány igazi művészeti tárlatot is. A

háború utáni első valamire való kiállítás, amelyre meghívták Vörös Gézát, a Képzőművészetünk újtói Nagybányától napjainkig címet viselte. 1947-ben a kényszerű szünet után megnyitó Alkotás Művészházban például Albin János műépítész önarckép-gyűjteményét mutatták be, ahol 120 művész (többek között Rudnay Gyula, Hermann Lipót, Szőnyi István, Kmetty János, Berény Róbert, Frank Frigyes) portréi szerepeltek és mellettük egy-egy, a művészekre jellemző más témájú mű. A katalógusba Rabinovszky Máriusz írt előszót.⁸

Eseménytelen idők után 1949-ben elnyerte a Nemes Marcell-féle Szinyei Nagy Tájékdíjat, pályájának legnagyobb elismerését, egy korai munkájával (Szentendrei Erzsébet tér, 1929). Ez meglehetősen ironikus, hiszen akkoriban olyan képeket festett, mint Jegorov a mezőcsáti tszcs-ben, Permetezőgép a Micsurinban, Épül Sztálinváros, Szovjet toronydaru (e témák egyikét majd minden pályán maradni akaró festő, meggyőződése ellenére is megfestette).

A művészet utolsó bástyái a művésztelepek voltak, például a nagymarosi vagy a zebegényi, ahová Vörös Géza is járt. Noha mindkettő kötetlen és laza szerveződésű volt, mégis a művészek számára menedéket jelentett.

Vörös Géza 1957. október 31-én bekövetkezett korai halála miatt nem érte már meg az Ernst Múzeum 70 művészt bemutató reprezentatív tárlatát.⁹ Halála után 1961-ben a Magyar Nemzeti Galéria emlékkiállítást rendezett műveiből a Múcsarnok kamaratermében, ahol 46 olajfestmény és 33 rajz szerepelt, s a műveket nemcsak a közönség, de a művésztársak is elismeréssel fogadták. Utolsó önálló kiállítása 1997-ben a Blitz és a Magángyűjtők közös rendezvénye volt, de műveivel találkozhattunk a Szolnoki (Ernst Múzeum), a Nagybányai (1996, Magyar Nemzeti Galéria) és a Szentendrei Festészetről (1977, 2002/2003) szóló kiállításokon, a Fészek-kiállításon (1976), Szombathelyen (1992) egy magyar új tárgyilagosság/Neue Sachlichkeit témájú bemutaton. A Magyar Nemzeti Galéria állandó kiállításán felesége portréja (Nő sárga pulóverben, 1935) látható.

Művei megtalálhatók a Magyar Nemzeti Galéria, a Szombathelyi Képtár, a székesfehérvári Deák Gyűjtemény, a Zsidó Múzeum, a Pécsi Janus Pannonius Múzeum, a szentendrei Ferenczy Múzeum, a Petőfi Irodalmi Múzeum anyagában.

Örömteli aktualitás – hiszen a két világháború közötti időszaknak intenzív művészettörténeti feltárását éljük – hogy ebben az évben látható két olyan jelentős – Vörös Géza művészetéhez is kapcsolódó – magángyűjtemény kiállítása szakmai katalógussal kísérve, mint a

7 Halápy János: Vörös Géza kiállítása, Hétfő reggel, 1944. március 6.

8 Rabinovszky Máriusz: A művész két arca, Katalógus előszó, Alkotás Művészház, 1947. március 9-25.

9 Az Ernst Múzeum kiállítása, Esti Hírlap, 1957. december 24.

Festő és felesége – 1920-as évek vége
– tempera, papír, kartonon – 48x31,5 cm

Tamás Henrik-gyűjtemény Pécsen és a Mihályfi Ernő-gyűjtemény Salgótarjánban.

Vörös Géza életművének nagy részét műtermi enteriőrök, csendéletek, állandó modelljeiről készült aktok, portrék, növényi kompozíciók teszik ki. A dekorativitást hangsúlyozó, síkban maradó műveken gyakran fogalmazódnak meg festőmesterségre utaló műtermi enteriőrök, festőszerszámokat ábrázoló csendéletek, legjellegzetesebbek az állandó modellekről készült alakos kompozíciók, aktok, portrék, keletiesen puritán növénybeállítások, melyek ürességet, egykedvűséget sugároznak, ugyanakkor Vörös Gézánál a szentendrei korszakából származó szecessziós vonalvezetés könnyed harmóniája is meghatározza ezeket a műveket (*Akt műteremben, Félakt, Buddhás csendélet*). A fauves hagyományokon nevelkedett művész az École de Paris¹⁰ alkotóinak színgazdag posztimpreszionizmusát, Maurice Utrillo városképfestészetét ötvözte a hazai tájképfestészet

(Nagybánya) hagyományaival. Korai képeinek jellegzetes vonása a pontos rajzon, biztos vonalvezetésen kívül a szokatlan, nyugtalan komponálás, amely a szigorú, frontális, már-már ikonszerűen merev ábrázolásokat oldja.

Az 1930-as évek eleji hűvösen finom, az új tárgyilagosság (Neue Sachlichkeit) ikonográfiáját felvonultató, szecessziós–art-decós jellegű festményeivel ellentétben az 1930-as évek végétől már nem a vonalas, grafikus előadásmód jellemzi műveit, hanem a modellált, plasztikus, természetszerű expresszivitás, amely enteriőrképein, virágcsendéletein, táj- és városképein éppúgy jelen van, mint legkedveltebb műfajának darabjain, a portrékon, önarcképeken.

A kiállításon Vörös Géza egész pályáját átívelő változásban – rendhagyóan – nem csak magángyűjteményekből, hanem múzeumi törzsanyagokból kölcsönzött, az életműben fontos szerepet betöltő művek is láthatók, pl.: a *Nappal és Éjszaka* a Szombathelyi Képtárból, a *Szentendrei városkép* a székesfehérvári Deák-gyűjteményből, a *Fekvő akt* a Pécsi Képtárból, a *Szentendrei részlet* a szentendrei Ferenczy Múzeumból.

Muladi Brigitta

BIBLIOGRÁFIA

LÓRÁNT LÁSZLÓ: A nyugtalan festő, In: Paletta, Bp., 1944;
MIHÁLYFI ERNŐ: Katalógusbevezető, Alkotás Művész-ház, 1944;

D. FEHÉR ZSUZSA: Vörös Géza (1897 – 1957) emlékkiállítása a Műcsarnok Kamaratermében, Művészet, 1961/12; Fészek emlékkönyv, Budapest, 1962;

HAULISCH LENKE: Vörös Géza In: *Szentendrei művészet*, Bp., 1977; *Az expresszionizmus után, Új tárgyiasság és új klasszicizmus a magyar művészetben* (kiállítási katalógus), Szombathelyi Képtár, 1992;

ZSÁKOVICS FERENC: *Vörös Géza életrajzi adatai* bibliográfiával, Blitz-Magángyűjtők Galériája, Bp., 1997;

BENEDEK KATALIN: *A francia orientáció és a nagybányai hagyományok a szentendrei festők munkásságában 1926–35 között*, Nagybánya Konferencia, 1997. február 27–28, Szombathelyi Képtár;

TÓTH ANTAL: *A Szentendrei festők Társasága, a városba látogató művészvendégek, valamint a szabadiskola résztvevői és a szentendrieiek kapcsolata más művészeti társaságokkal*;
KISS JOAKIM MARGIT: *A tájkép a szentendrei festészetben 1926–35 között, Szentendre művészete 1926–35 között*, (Konferencia) 1997, Szentendre;

BÁNÓ ANDRÁS: *Egy akt diadalmenete*, Bonton Magazin, 1998. június;

A KUT-ról: KOPÓCSY ANNA: *A Képzőművészek Új Társasága, A KUT első korszaka (1924–27)*, Művészettörténeti Értesítő 1995/3–4.

¹⁰ 1986-ban Dijonban rendeztek École de Paris kiállítást, amelyre Vörös Géza önarcképe, az 1930-as *Pettyes sál és vörös könyv* került ki.

Párizsi részlet – 1928 körül – olaj, vászon, 86x66 cm

Picassós csendélet – 1929 körül – olaj, vászon, 100x73 cm

Kávéház teraszán – 1948 – vegyes technika, papír, 32,5x42,5 cm

Nappal és éjszaka – 1926 – olaj, vászon, 145x116 cm

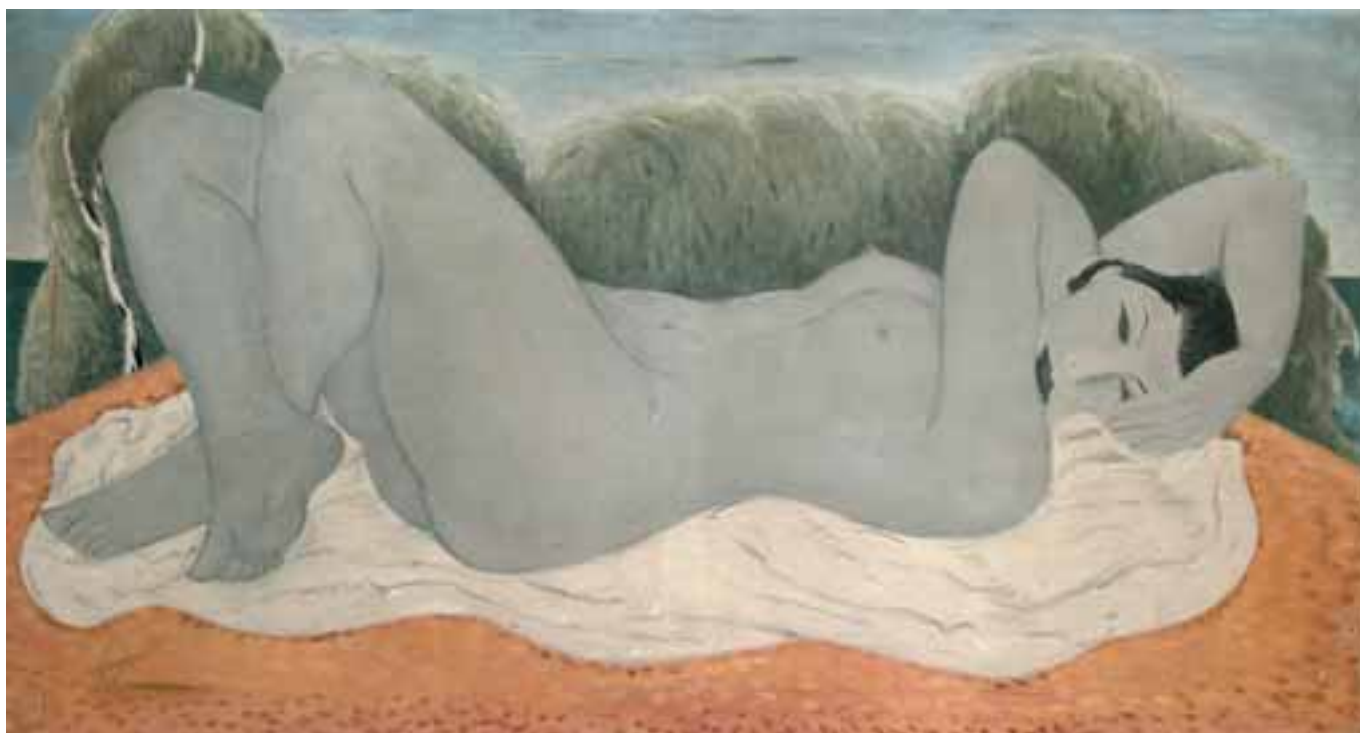

*Csendélet mandolinnal – 1920-as évek vége – olaj, vászon,
114,5x100 cm*

Múteremben – 1930 körül – olaj, vászon, 100x72 cm

Fekvő akt – 1934 – olaj, vászon, 65x120,5 cm

*Zöld kalapos nő portréja – 1935 körül – olaj, vászon,
39x32 cm*

*Önarckép – 1943 körül – vegyes technika, papír,
49x43 cm*

*Feleségem – 1936 körül – olaj, pauszpapír,
29x25 cm*

Nő könyvvel – 1943 – olaj, vászon, 115x88 cm

Életrajzi adatok

- 1897 február 18-án született Nagydobronyban.
- 1917–1920 a Magyar Képzőművészeti Főiskolán folytat tanulmányokat, mesterei: Balló Ede, Pécsi Pilch Dezső, Réti István, 1920-ban Kernstok Károly.
- 1922–1924 a szolnoki művésztelepen dolgozik, mestere: Fényes Adolf, akinek művei a kezdeti korszakban nagy hatást gyakorolnak rá.
- 1925-ben a nagybányai művésztelepen alkot. Művészetére ekkor a legnagyobb hatást a nagybányai plein-air festészet hagyományait közvetítő Réti István művei gyakorolják.
- 1927-ben először jár Párizsban, ahová ezután többször is (1931-ben, 1933-ban, 1937-1938-ban) ellátogat. A párizsi tanulmányutak, a francia festészet, különösen Matisse alkotásai és a keleti (perzsa, hindu) művészet újabb impulzust adnak számára. Az École de Paris-hoz kapcsolhatók ebben az időben készített festményei, amelyeken 1934-ig a klasszicizálóan tiszta vonal és a színfoltok dekoratív hatású elrendezése játssza a főszerepet. E művekkel szerepel a progresszív művészegyesületek, a

Önarckép – 1944
– tus, karton – 32x24 cm

- 1928-ban a Szinyei Merse Pál Társaság kitüntető elismerését kapja.
- 1929-ben a Szentendrei Művésztelepen alkot.
- 1935-től műveiben megszűnik a grafikai elem, a lapos sínefelületek túlsúlya, egy tárgyiasabb, testesebb, burjánzó korszak kezdődik festészetében. E festői törekvések fokozatosan vezetnek át a 40-es, 50-es években Zebegényben és Nagymaroson alkotott poszt-nagybányai felfogású, impresszionisztikus tájbrázolásokhoz.
- 1936-ban kezd el Zebegényben is festeni, 1943-ban újból itt tevékenykedik.
- 1936-tól részt vesz a Fészek Művészkлуб műterembáljai dekorációinak elkészítésében (1936, 1938-1939, 1947).
- 1939-ben a Fészek-művészcsere keretében olaszországi tanulmányutat tesz.
- 1948-tól rendszeresen fest Nagymaroson, 1956-ban az ottani művésztelep egyik alapítója.
- 1949-ben a Szinyei Merse Pál Társaság tájkép-díját kapja.
- 1957 október 31-én halt meg Budapesten.

Összeállította: Zsákovics Ferenc

Kiállítások – válogatás

(A helységnévvel nem jelölt kiállítótermek Budapesten értendők)

- 1916–17 Téli Tárlat, Múcsarnok
- 1926 Tavaszi Szalon, Nemzeti Szalon
- 1927, 1929, 1930, 1932, 1934 ápr., 1934 dec., 1936, 1937, 1938, 1940, 1943
KUT kiállítások, Nemzeti Szalon
- 1931, 1932, 1933 UME kiállítások, Nemzeti Szalon
- 1927 Szolnoki Művésztelepi Kiállítás, Múcsarnok
- 1927 Önálló kiállítás Radnay Miklóssal, Múteremtárlat
- 1926, 1928, 1929, 1930, 1931, 1935, 1938, 1939, 1940, 1941, 1943 Tavaszi Szalon (változó helyszínen), Nemzeti Szalon, Ernst Múzeum, Múcsarnok
- 1928–49 a Szinyei Társaság és a Munkácsy-céh rendszeres kiállításai
- 1929 Die Ausstellung Neuzeitlicher Ungarischer Kunst, Nürnberg
- 1929 Modern Magyar Grafika, Tamás Galéria

Idős dáma lornyonnal és legyezővel – 1937
– tempera, olaj, vászon – 110x65 cm

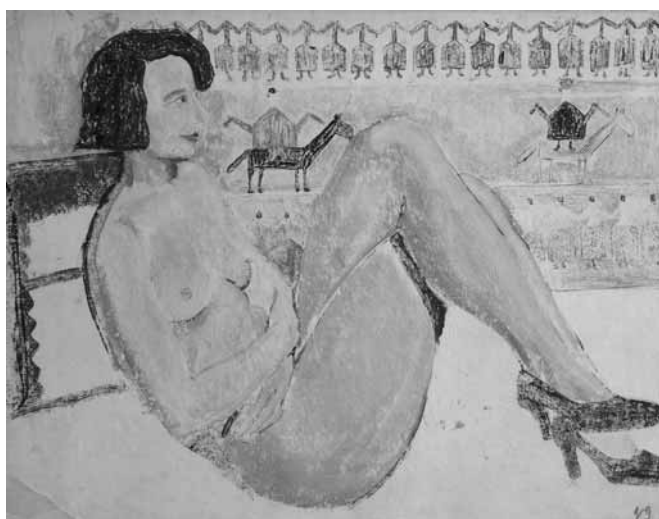

Turbános hölgy – 1920-as évek
– pasztell, karton – 31x37 cm

- 1930 Szentendrei Festők Társasága, Nemzeti Szalon
- 1930 Önarckép kiállítás, Tamás Galéria
- 1931 Magyar Posztimpreszionista grafikai kiállítás
- 1931 Magyar Művészképmások, Múcsarnok
- 1933 Mai magyar festők, Tamás Galéria
- 1934 Csoportkiállítás, Ernst Múzeum
- 1934 Modern Magyar Grafika, Tamás Galéria
- 1935 Csoportkiállítás, Múterem
- 1935 Modern Magyar Akvarell, Tamás Galéria
- 1936 Önálló kiállítás, Fészek Klub Galéria
- 1939 Új Magyar Képek, Tamás Galéria
- 1942 Magyar Akvarellek, Tamás Galéria
- 1942 Csoportkiállítás, Alkotás Művészház
- 1944 Önálló kiállítás, Alkotás Művészház
- 1945 Képzőművészetünk Nagybányától napjainkig, Fővárosi Képtár
- 1947 A művész két arca, Alkotás Művészház
- 1951, 1952, 1954, 1955 Országos Képzőművészeti kiállítások, Múcsarnok
- 1952 Szolnoki Művésztelepi Kiállítás, Ernst Múzeum
- 1957 Tavaszi Tárlat, Múcsarnok
- 1957 70 művész, Ernst Múzeum
- 1959 Magyar rajz és akvarell, Magyar Nemzeti Galéria
- 1961 Önálló kiállítás, Múcsarnok
- 1962 Nagybányai festők, Magyar Nemzeti Galéria
- 1962 Nagybányai festők, Magyar Nemzeti Galéria
- 1964 A Dunakanyar festői, Esztergom
- 1974 Lázár Béla gyűjteménye, Pécs, Janus Pannónius Múzeum
- 1976 Fészek kiállítás, Fészek Klub Galéria
- 1977 A Szentendrei Művészet 50 éve, Szentendre
- 1986 École de Paris, Dijon, Franciaország
- 1989 A művész a változó világban, Magyar Nemzeti Galéria
- 1992 Az expresszionizmus után, Új tárgyiasság és klasszicizmus, Szombathelyi Képtár
- 1994 Szentendrei Festők Társasága, Ferenczy Múzeum, Szentendre
- 1997 Nagybánya művészete, Szombathelyi Képtár, Kiskunhalas
- 1997 Bozsó-gyűjtemény önarcképei, Kecskemét
- 1997 Önálló kiállítás, Blitz-Magángyűjtők Galériája
- 2002 Szentendrei Festők, Művészet Malom, Szentendre
- 2003 KUT kiállítás, Magyar Nemzeti Galéria

Műtárgylista

1. *Nappal és éjszaka* – 1926 – olaj, vászon – 145x116 cm – j.k.l.: Vörös Géza – a Szombathelyi Képtár kölcsönzése
2. *Lekoárfőzés* – 1926 – akvarell, tus, papír – 13x12 cm, j.j.f.: Vörös Géza 926
3. *Önarckép műteremben* – 1927 – akvarell, tus, papír – 36,5x27,5 cm – j.j.l.: Vörös Géza 927
4. *Assisi Szent Ferenc prédikációja* – 1927 körül – olaj, vászon – 70x70 cm – j.j.l.: Vörös Géza
5. *Párizsi részlet* – 1928 körül – olaj, vászon – 86x66 cm – j.j.l.: Vörös Géza Paris
6. *Szentendrei háztetők* – 1929 – olaj, vászon – 73x100 cm – j.j.l.: Vörös Géza – reprodukálva: Kieselbach Gyűjtemény, 1996.; kiállítva, reprodukálva: V.G. kiáll. (kat.), Blitz Galéria – Magángyűjtők Galériája, 1997.
7. *Szentendrei kapu* – 1929 – vegyes technika, papír – 30x40 cm – j.b.l.: Vörös Géza 929
8. *Picassós csendélet* – 1929 körül – olaj, vászon – 100x73 cm – j.b.l.: Vörös Géza – kiállítva: UME III. kiáll., 1931. febr., Nemzeti Szalon
9. *Városkép* – 1929 körül – olaj, vászon – 65,2x53,5 cm – j.b.l.: Vörös Géza – a székesfehérvári Deák Gyűjtemény kölcsönzése
10. *Feleségem arcképe* – 1920-as évek – olaj, vászon – 33,5x25,5 cm – j.j.l.: Vörös Géza – Reprodukálva: Kieselbach Gyűjtemény, 1996.
11. *Turbános hölgy* – 1920-as évek – pasztell, karton – 31x37 cm – j.j.l.: Vörös Géza
12. *Csendélet mandolinnal* – 1920-as évek vége – olaj, vászon – 114,5x100 cm – j.k.l.: Vörös Géza – Reprodukálva: Kieselbach Gyűjtemény, 1996.; kiállítva, rep-

Ülő akt faliszőnyeggel – 1930-as évek
– olaj, karton – 56,5x74,5 cm

Assisi Szent Ferenc a madarakkal – 1920-as évek vége
– olaj, farost – 50x40 cm

13. *Assisi Szent Ferenc a madarakkal* – 1920-as évek vége – olaj, farost – 50x40 cm – j.j.l.: Vörös Géza, hátoldalon: felirat
14. *Festő és felesége* – 1920-as évek vége – tempera, papír, kartonon – 48x31,5 cm – j.j.f.: Vörös Géza
15. *Akt műteremben (Turbános nő)* – 1930 – tempera, vászon – 100,5x73,5 cm – j.j.l.: Vörös Géza – Kiállítva: Tavasz Szalon, 1930. Nemzeti Szalon
16. *Kalapos férfi (Önarckép)* – 1930 körül – olaj, vászon – 65x52 cm – j.b.l.: Vörös Géza – reprodukálva: Kieselbach Gyűjtemény, 1996.; kiállítva, reprodukálva: V.G. kiáll. (kat.), Blitz Galéria – Magángyűjtők Galériája, 1997.
17. *Szentendrei részlet* – 1930 körül – olaj, falemez – 54x64,5 cm – j.b.l.: Vörös Géza – a szentendrei Ferenczy Múzeum kölcsönzése
18. *Műteremben* – 1930 körül – olaj, vászon – 100x72 cm – j.j.l.: Vörös Géza
19. *Csendélet* – 1930-as évek eleje – olaj, karton – 53x73 cm, j.j.l.: Vörös Géza, hátoldalon: 1938-as kiállítási raglap

20. *Párizs – 1931* – olaj, vászon – 60x73 cm – j.j.l.: Vörös Géza Paris 31.
21. *Portré – 1932* – tempera, vászon – 48x35 cm – j.b.f.: Vörös Géza XXXII.
22. *Női portré (felesége arcképe) – 1933* – olaj, vászon – 60,5x80,2 cm – j.j.l.: Vörös Géza 33 – a pécsi Modern Magyar Képtár kölcsönzése
23. *Csendélet – 1933 körül* – vegyes technika, papír – 30x20 cm – j.b.l.: Vörös Géza
24. *Csendélet (Gyümölcskosár) – 1934* – olaj, vászon – 44x82 cm – j.b.l.: Vörös Géza 34, hátoldalán: Munkácsy cég kiállítása, 1934 – a pécsi Modern Magyar Képtár kölcsönzése
25. *Fekvő akt – 1934* – olaj, vászon – 65x120,5 cm – j.b.l.: Vörös Géza 34 – a pécsi Modern Magyar Képtár kölcsönzése
26. *Zöld kalapos nő portréja – 1935 körül* – olaj, vászon – 39x32 cm – j.b.l.: Vörös Géza
27. *Csendélet – 1935 körül* – olaj, vászon – 66,5x44 cm – j.j.f.: Vörös Géza
28. *Virágok vázában – 1936* – olaj, vászon – 60x50 cm – j.j.l.: Vörös Géza 36
29. *Indóházi kanyar – 1936* – olaj, vászon – 80x90 cm – j.j.l.: Vörös Géza 1936 – kiállítva: Első Szabad Nemzeti Kiállítás, Mű- és Régiségkereskedelmi Vállalat (volt Ernst Múzeum)
30. *Feleségem – 1936 körül* – olaj, pauszpapír – 29x25 cm – j.b.f.: Vörös Géza
31. *Csendélet korsóval és gyümölcsökkel – 1937* – olaj, karton – 46x38,5 cm – j.b.f.: Vörös Géza 37
32. *Idős dáma lornyonnal és legyezővel – 1937* – tempera, olaj, vászon – 110x65 cm – j.j.l.: Vörös Géza 37 – kiállítva: 1937 KUT kiáll., Nemzeti Szalon
33. *Ülő akt faliszőnyeggel – 1930-as évek* – olaj, karton – 56,5x74,5 cm – j.j.l.: VG
34. *Félakt – 1930-as évek vége* – olaj, vászon, kartonra kasírozva – 53x20 cm – j.b.l.: Vörös Géza
35. *Szobában olvasó férfi – 1940* – olaj, vászon – 119x64 cm – j.b.l.: Vörös Géza 40.
36. *Virágcsendélet – 1940* – olaj, vászon – 33x25,5 cm – j.b.l.: Vörös Géza 40
37. *Virágok – 1940-es évek eleje* – olaj, vászon, kartonon – 23x24 cm – j.b.l.: VG
38. *Szentendrei ház (Kígyó u. 6.) – 1942* – olaj, vászon – 73x100 cm – j.b.l.: Vörös Géza 42. Sz. E. – a szentendrei Ferenczy Múzeum kölcsönzése
39. *Nő könyvvel – 1943* – olaj, vászon – 115x88 cm – j.b.l.: Vörös Géza 43. – kiállítva: V.G. önálló kiáll., Alkotás Művészház; reprodukálva: Film, Színház, Irodalom, 1944, március.
40. *Önarckép – 1943 körül* – vegyes technika, papír – 49x43 cm – j.b.l.: Vörös Géza
41. *Önarckép – 1944* – tus, karton – 32x24 cm – j.j.l.: Vörös Géza 44
42. *Virágcsendélet – 1947* – olaj, vászon – 48x40 cm – j.b.l.: Vörös Géza 47
43. *Tájkép – 1947* – pasztell, papír – 50x60 cm – j.b.l.: Vörös Géza 47. Sze. – a szentendrei Ferenczy Múzeum kölcsönzése
44. *Pesti utca – 1947* – pasztell, papír – 48x66 cm – j.b.l.: Vörös Géza 47
45. *Ring bácsi, a mecénás – 1948* – olaj, vászon – 61x72 cm – j.b.l.: Vörös Géza 48. Nm
46. *Kávéház teraszán – 1948* – vegyes technika, papír – 32,5x42,5 cm – j.j.l.: Vörös Géza 48.
47. *Kertes villa – 1955* – akvarell, papír – 13x26 cm – j.b.l.: Vörös Géza 955
48. *Nagymaros – 1956* – olaj, vászon – 65x75 cm – j.j.l.: Vörös Géza. 956. Nm.
49. *Csendélet – 1950-es évek* – olaj, karton – 59x46 cm – j.j.l.: Vörös Géza
50. *Fiam fest – 1950-es évek* – olaj, karton – 20x29 cm – j.j.l.: Vörös Géza

A kiállítás anyagát válogatta, rendezte és a katalógus szerkesztésében közreműködött:

Haas János, Iványi Bianca, Kondász Beatrix,
Kopócsy Anna, Mayer Róbert, Muladi Brigitta, Zólyomi Zsolt,
Zsákovics Ferenc

Fotók: Füzi István, Gajzágó Jolán, Mester Tibor
Grafikai tervezés: Székelyhidi Ilona – GRAF-ICA Bt.
Nyomdai kivitelezés: Porszinter Nyomda, Budapest

Ezúton köszönjük az alábbi múzeumok segítségét:

Baranya Megyei Múzeumok Igazgatósága,
Modern Magyar Képtár – Pécs,
Pest Megyei Múzeumok Igazgatósága,
Ferenczy Múzeum – Szentendre,
Szombathelyi Képtár, Városi Képtár,
Deák Gyűjtemény – Székesfehérvár,
valamint a magángyűjtőknek,

hogy a művek kölcsönzésével a kiállítás megrendezését lehetővé tették.

A kiállított művek és a katalógus megtekinthető az interneten is:
www.haasgaleria.hu

A kiállítás a Budapest Fővárosi Közgyűlés Kulturális Bizottsága támogatásával jött létre

A Magyar Festészet Napja egyik rendezvénye

ISSN 1588-8819

Köszönetet mondunk a Raiffeisen Bank Rt.-nek
a katalógus megjelenítéséhez nyújtott támogatásáért.

HILLTOP

A Galéria kiállításait
a Hilltop Neszemély Rt. támogatja
Best Cellar boráival

Borító 1. oldalán:

Kalapos férfi (Önarckép) – 1930 körül
– olaj, vászon, 65x52 cm

Borító 4. oldalán:

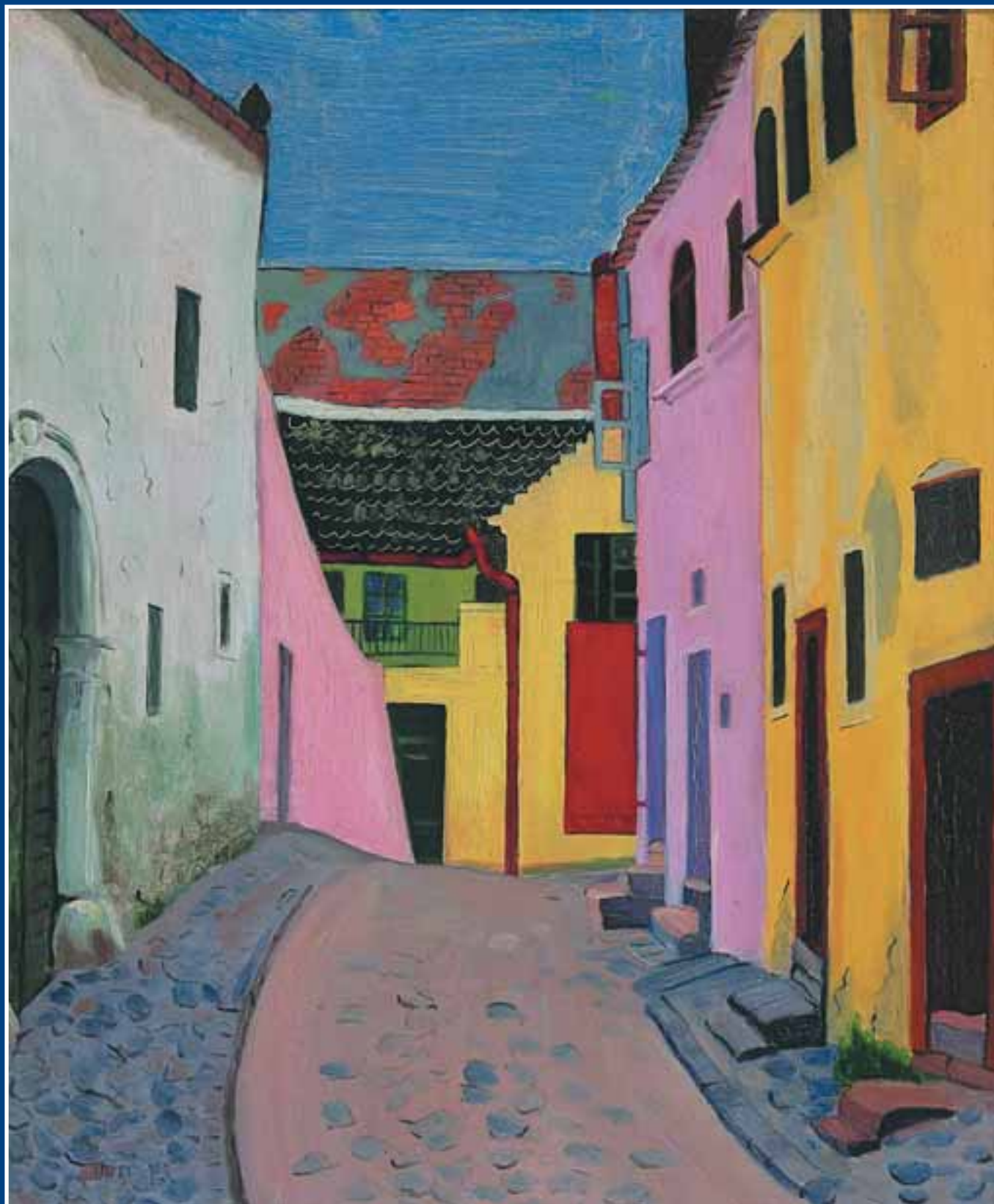
Városkép – 1929 körül – olaj, vászon, 65,2x53,5 cm

Szentendrei ház (Kígyó u. 6.) – 1942 – olaj, vászon – 73x100 cm

Indóházi kanyar – 1936 – olaj, vászon – 80x90 cm

HAAS GALÉRIA

Galéria és Kiállítóterem

1055 Budapest, Falk Miksa u. 13. magasföldszint 2. • Telefon/Fax: 302-5337 Mobil: 06-20-983-7246
E-mail: haasgaleria@mail.tvnet.hu • Internet: www.haasgaleria.hu

H-1055 Budapest, Falk Miksa Str. 13., ground-floor 2. • Phone/Fax: (36-1) 302-5337 Mobile: (36-20) 983-7246
E-mail: haasgaleria@mail.tvnet.hu • Website: www.haasgaleria.hu